

deq; aduictis vsuris: turpi indecenti
 q; lucro: testandis tabernulis: serui
 libusq; 7 illiberalibus mercaturis in
 uat verba facere: omnibus quē admo
 dum canis oblatrat: oēs o dit: oēs res
 spuit: cunctis est sine cā infestus: sur
 git in paupes: opulētis inuidet: nūllū
 se gratū exhibet: nec vxori quidē: nō
 liberis: non amicis. q; si nequeat vni
 diq; lucra congrere: vel hos quidez
 habebit infensiores: q; qui natura sūt
 hostes. **Quid** pterea tali vesania aut
 fieri deterius vel calamitosius potest
 siquidem ipse tibi corpus habēti vni
 cū: ventriq; solū indulgendo: scopu
 los precipitia terze hiat? 7 quēuis ba
 ratra sumministras: qui vel si aliqd
 ciuile munus inieris: impēlas verit^o
 predabundus raris: morq; corrupte
 lis et ambitu plerosq; alios cōparas
 mīrat: supiore illo nō mō sumptuos
 siores: sed certiores quidē: cū māmo
 ne tbutū depēdis: neq; pecunijs dū
 tarat vel corpis sudore: anime q; ipi^o
 dolore 7 tormentis: sed sanguine ipō:
 improbo huic facis tyrāno satis: vt
 aliqd tibi magis accrescat. miserū eq;
 dē te: p tua hac barbara fuitute dixe
 riz et calamitosum: nōne quotidie spe
 ctas q; ad sepulcra tumulādi grā esse
 runtur: vt nudi et reb^o oib^o destituti
 educantur: vtq; nihil eis liceat e dō
 mo efferre: quin vel ea quib^o. mortui
 obtegūtur vermibus deferāt corro
 denda? **Quocirca** hec velim tecū aio
 diebus singulis reputes: forsitan hoc
 pacto auaritie i te morb^o ois sedabit:
 ni forte vel i ipsa funeris pōpa libue
 rit manus i modū debacchari. **Est sane**
 id graue vitii: et horribilis valitudo
 eoq; et nos contionibus singulis ha
 bem^o de hūc reb^o apud vos fmonē:
 sumusq; forsā vestris auribus iocū
 di: easq; dicēdo exhaurim^o: vt assue
 te saltē pficiant magis. **Ceterū:** neq;

enim in hoc mihi vestrū quispiā con
 tradixerit: non solū in ipso futuri us
 dich die: s; longe ante: varius iste et
 multiplex auaricie morbus: supplicia
 q; multa allaturus est: qn nec vincit
 et cōpediri neq; longiori 7 aduersa af
 secti valitudine: neq; ij quidez quib^o
 cū inedia 7 fame colluctatio est: seu q;
 nis mali genere pressi talia sustiebūt:
 qualla pecuniaz tolerant amatores.
Quid enī inferi cuiq; molestius pōe
 q; oim in se concitare odia: ipsumq;
 oēs habere inuisos. immitē se prebē
 vniuers^o 7 irtractabilē: expleri nunq;
 siti cōtinua laborare: afflictari fame
 assidua: vltra q; credi pōt grauiori:
 merore cōfici quotidiano: angī conti
 nuo 7 pturbari? **Hec** et his lōge plu
 ra subeūt ij: qui accumulādi trahūtur
 cupiditate: adeo vt si cūctoz sibi mor
 talū fortunas pariāt: nullā proisus p
 auiditate immodica sentiant volupta
 tem. **Desi** vel nummi vni^o iacturā se
 cerint: putant se supra ceteros fuisse
 grauiora perpeffos: et vita ipsa exci
 disse: cuiusinōi mala q; poterit fmo
 explicare? at si pñtia hec tātope illos
 affligūt. cogita q; acerbiora p^o mortē
 tormēta manent. illū dico a regno ce
 lesti casum: doloreq; qui sit ex gehē
 na futurus: perpetuos carceres: tene
 bras exteriores: vermes illos 7 vena
 natos: dentium stridorem: pssuras an
 gustias: ignis fluēta: et caminos inex
 tinguibiles. **Que** oia colligēs conse
 rensq; tūz ipsa pecuniaz voluptate:
 funditus hūc auaritie morbū reuellit
 to: vt graui ei^o inopia liber: et veras
 tibi diuitias pparet: boīsq; cū his pñ
 tib^o et futura assequaris

Ut hūanitati opaz dem^o **U** p. iij.
Adite fratres Paulum di
 centē. **I**nduite quē admoduz
 electi dei mie viscēa. nos autē
 lōge aliter factitam^o: si quidē aduētē

quempia vel nummū a nobis deprecaturū probro et maledictis incessim⁹: et importunū appellamus. cuius rei nō te pudet o hō. molestū et importunū clamitare panē deposcentē his enim vel si molestior esset: foret quidē misia dignus: qui a deo fame vexatus: tibi psonato homini supplicet. Qua in re nostra est crudelitas incusanda. nam si nec facile impartiri aliquid egentibus toleramus: varia coguntur arte nostrā inhumanitatē pellicere et emolire duritiem. Porro si argentū aurū ve exposcerent: aliqd forte rōis: durius tuum illud responsū hēre videretur. at cū necessarij victus gratia te adcant: qd inepte philosopharia: verbis accuratiōibus et supuacaneis: iopiociū inertiaq; exprobrādo: q si in quēpiā essent merito conferēda: nemī oīm magis q̄ nobis ipsis foret obijcienda. cuius pronuntiatū in egenū probri: memineris veli: cū deū ipse adieris pctis veniam cōprecaturus. tum quidē senties dignius te hec posse a deo: q̄ a te paupem audire: nondū tā talibus in te ille verbis ē vsus: cuius mōi hec sunt. Desine iā. hinc abi i rē malā: admo dū es ipse importun⁹. Si quidē postq; et tēpla et aras. frequenter: mea q; et instituta et iussa per ceperis: mox foro adito aurū libidies amicitias: necessitudines: et reliq; istiusmodi meis et legibus et institutis an ponis: humilitatēq; nūc preferendo te supplicē reddis: postq; vero p̄cari desieris crudelē te exhibes et inhūanū. abi itaq; hinc meq; nec vltra adieris. Hac ipsi et si sumus auditiōe: vel acriori multo: nō indigni. nihil tamē istiusmodi improperat de⁹: quin tolerat ille nos animo ingenti: cunctaq; per se ipse exequitur: indulgendo q; p̄cantū vota excedit. Quod etsi nihil horū nos fugiat: solūam⁹ inopū mēdi

citātē vel se ingerentiū: nec acrius vltra in eos inuehamur: qm̄ et nobis ad salutem haud minus op⁹ sit diuina clementia: q̄ venia: et maiori quadā misericordia. neq; enim conceditur nob nec licet quidē nostris omnibus diligētius discussis actionibus: sine supplitio vel morte salutē parere. Ne igitur efficiamur aliorū acerbissimi exatores et iudices ne forte acrius de nobis supplicia exigant. cōmissa enī habemus quamuis venia nō inferiora quin etiam illorum nos miseret: quorum errata veniaz non merentur: vt eandem nobis vel diu seruata comparemus: vel potius si fuerim⁹ q̄ ad ingenū suppetet et vires enī: nunq̄ tanta in alios clemētia vtemur: quāta et ipsi indigebimus ab indulgētissimo deo pmereri. Quo igit pacto nō absurdum videri debet: cum in tātis sumus ipsi rerum angustijs ad veniā promerendā constituti: adeo nos eē in cōseruos parcos et illiberales: vt in eos. i. i nos ipsos omnia enīte facimus: neq; enī tam reliquos nostrorū beneficiorū indignos arguimus: q̄ nosmet diuina clementia. siquidē q̄ cōseruū verbo offēderit: deū habebit se acrius lacescentem. Non igit erit nobis ipsis detrahendū qm̄ inopes: vel torpidos dixeris vel ignauos: re aliq; impiam⁹ adēutes. solem⁹ enī et nos p̄ torpedine quadā vel icuria pleraq; vliq;re: qm̄imo vlti cūcta ab his nra emanat errata: haudqua q; tamē mox penas exigit deus: sed ad penitendum nobis et spatium prebet: et victum tribuit castigando instruendoq; vel reliqua ad necessitates sumministrat: vt ipsi hanc eius clementiam sectemur. Erit itaq; nostra hec perdenda impietas: et feritas a nobis omnis propulsanda: vt pote id nobis potius q̄ reliquis profu

turuz: nam cum egentibus argentum
panem: amictum ve: impartimus: tam
nobis ingentem gloria vendicamus:
vixillis nequeat verbis explicari. Si
quidē incorruptibile corpus resumē
tes cum deo vna: laudem sumus res
cepturi: et regnū: quod quātū sit facien
dū: ex nostraz et presentū rerum cō
iectura: vel leuiter cōprehendi licet:
tā et si nequeat in pñtiāz liquido fact.
internosci: id tñ exēplis cōabimur ex
plicare. Dic mihi si q̄s senescētē te et
inopē polliceatur in pristina restitū
iuuentutē: redactum q̄ ad priorē illū
etatis florem: effecturū etiā et valuti
dine optima: et virtute p̄stantē: largitu
rum insup tibi ad annos mille terraz
orbis summa trāquillitate impū: qd
nā ipse pro istiusmōdi pollicitationib⁹
vel facē: vel pati recusares? Ecce icit
et xp̄s non solū hec s; his longe ma
iora pollicet: neq; enī quantū inter se
videntur senectus et iuētā distare:
tantū dē est incorruptionis corruptō
nisq; discriminē: neq; pro ipsius p̄ncipi
patris et paupertatis: quin pro som
norum et veritatis interuallo: p̄s
sens hec gloria cū eterna illa confarē
da est: nec tñ satis adhuc horū interca
pedinē explicauerim. siquidē nulla es
narrari possit eloquētia: futuroz bo
noz magnitudo: si cū presentibus cō
ferantur: et tempis illius infiniti: et
momentanei huius rō habeatur. Quo
enī pacto cum presenti hac quisq; vi
tam illā cōtulerit sempiternā: aut ter
renā cū celesti quiete: que tñ vident
altriuscus abesse: q̄stum a bello paz
ē: oculiq; semotū? vtq; purissima mar
garita a luteo quomis lapillo secernit
sic profecto est a corruptione immor
talitas aliena: quin quo plurib⁹ id ex
primere conuitemur: eo minus certi
aliquid vel simile afferemus. Quippe
si cum vel micantib⁹ solis radijs futu

ra nobis corpa contulerim? nihil tñ
pro illoz splēdoris dignitate explica
bimus. Pro his itaq; futuris bonis
que tā immēse facultates aut que po
tius humana vita tāti vnq; possunt
existimari: que non vltro relinquēda
sint: etenim si quis te in regiā aliquaz
induxerit: ceterisq; astantib⁹ et p̄nci
pis tibi beniuolentiā adeo conciliet:
vt post sermōes familiariter habitos
cōnuā te illi et comitē assidū faciat?
nemini p̄fecto diceret te pro tāta bea
titudine cōcessurū. At si celū conscen
dere regiā illi oīm potentissimo assis
tere: inq; angeloz conspectu splēde
scere: fruiq; gloria ineffabili effecerit:
hesitares ne vel oīm fortunaz pati ia
cturam: aut si illud cōduceret: vel vi
ta ip̄a spoliari? quūmmo profilirez le
titia efferri oporteret: et vt ita dixerit:
p̄re gaudio alas sumē ad volatū atq;
ipse vt p̄ncipatū assequaris: fraudā
di et rapiendi occasiones innumeras
allaturū. et si illud handquaq; pro lus
tro duxerim aut cōmodo: et tua disp
dis: et aliena mutatus: vxorē si vsui
foret et liberos: nec verberis in ser
uitutem dare. ob regnū autem cele
ste illud nobis propositum: quod nes
minem habet deo testificante successō
rem: ne exiguos cōtinet angulos aut
terre partem: sed celum integre sub
eius ditione capit: segnior ipse et pi
ger pecunijs immerlus inhias? neq;
intelligis q̄ si inferior hec celi facies
que ad nos vergit tantum in se habz
decoris et oblectamenti: qualis supe
rior illa et celum celi futura sit. Sed
quoniam hec corporeis interea ocu
lis spectare non licet: conscende men
te et cogitatione celum: quod supera
stans suscipie: et supernum illud quod
altius tendit: attende immensam il
lam altitudinem et splendorem hor
ribilem: contemplare angelo: um

multitudinem: archangeloz gentem
 innumerā: aliaqz infinitas potestates
 post hec descendens superne et celit?
 notat oculis circūlustra: nostraz ha
 rū rerum imaginē nostratesqz pūci
 pes: vti se circū habeant: viros veste
 curata conspicuos: curus in super au
 royberti exultos quos iumenta tra
 hūnt cādidiora: et vehicula preciosio
 ribus gēmis o:nata: vt nucos lectu
 los: vt carpenta aureis brattis cre
 pitātia: dracones preterea auro et seri
 co vestibus effigiatos: vt scuta auro
 tis ymbonibus et lora ex auro: varo
 lepillo distenta: equos demū ipsos et
 falceratos et auro obseptos: cuiusmo
 di ornamenta: nihil profecto vltra: vi
 so pūcipe aut spectamus aut magni
 ficimus: pūiceps enī vel solus: tū ex
 ei? porphireo amictu: tuz diademate.
 sella fibula et focis tū demum fulgen
 tissimo eius aspectu oim nostrum in
 se oculos conuertet: his itaqz rebus
 terrenis animaduertis: animus erit
 ad supiora transferendus. intēdēd^o qz
 ad horribilem illum iudicij diem: quo
 chūst^o et cognoscendi et iudicandi grā
 affuturus est: neqz enī beluarū iuga:
 vel aurata vehicula: sed dracones spe
 ctabis et scuta: sed quod visu horren
 dū et animos pauēfacit: vt vel in cor
 poree obstupescant pūtes. siquidem
 virtutes inquit celoz commouebūt.
Tunc preterea vniuersum celū pate
 bit: ab ipsis cardinibus reuulsa dis
 turbabuntur et fores: descendet dei
 vnigenitus filius. non vigens aut cē
 temis viris sese armis stipantibus: s;
 angelis innumeris: cherubin: seraphi
 potestatibus reliquis circumstātib?
 Erūt tunc quidem omnia formidinis
 et terrois plena: tū ex terre hiatu: qe
 quot hoim qui ab ipsius Ade ongie
 vnqz: diē qz ad usqz illum futuri sunt:
 aut emer gent: aut rapiuntur. Chūst^o

vero cum tāta gloria apparebit vt ei?
 splendore: tam solis quam lune et ce
 teroz astroz lux omnis occulterur.
Quibus poterunt vbiis tū et beati
 tudo illa: tū gloua: et splendor ex
 plicari? Deu mi anime. obozunt enī
 mihi nunc lachryme et ingēs incūbit
 gemitus cogitanti quib? exidimus
 bonis et quali sumus beatitudine ali
 eni effecta: a qua tū videbimur lōgius
 absuisse: cū magni nihil aut boi opa
 mur. Ne itaqz quispiā mihi hoc loco
 gehēnā cōmemorauerit. siquidē eius
 modi glorie casum subire et gehenna
 longe sit grauius eadēqz abesse: quo
 nis supplicio deterius. nec duz tamen
 intermittimus et terrenis incumbere:
 et demonū nequicia falli qui pro pu
 sillis his et mīmis reb? nos pūuabūt
 maiouibus. Quippe lutū offerunt vt
 aurū subtrahant: vel potius vt celo
 nos fraudent. ymbriā pferūt: vt a ve
 ris appellent: insomnia immittūt. Ni
 hil enim aliud id preter dici possunt
 fo: tunc bona: vt luce obozta omniuz
 nos arguāt egentissimos. Que oia ita
 se habere intelligētes: caueam? aliqū
 eādem dolos hosce et fraudes: aimqz
 ad futura conuertamus. neqz enī affir
 mare licebit ignorasse nos vitā hanc
 breuem esse et tpariā: rebus preferri
 ipsis tuba clarius quotidie clamitan
 tibus: pertennē illā esse: ridiculā et i
 formē: plenam discriminis: plenā vo
 racitatis. Quā igitur crim? excusatio
 ne digni: qñ criminosa et turpia tāto
 studio conlectamur: fugimus vero q
 gloriosos nos facerēt et insignes: vni
 uersiqz in ipsam pecuniaz tyrannidē
 concedimus. siquidem illaz est serui
 tus quauis tyrannide intolerabilior
 quod pfecto nec eos fugit q ea se vt
 explicarēt: digni sunt hūi. Quocirca
 et vos vt optimā hanc libertatē pū
 scād.: refrigite vincula: extricate vos

laqueis nullum iaceat domi aurū: quā
quod infinitis est pecunijs honorati?
pictas et elemosine recōdatur. id enī
nos faciet apud deum fidentiores: at
illud dedecore multo et pudore offū
dit. f. citez demones magnū in modū
in nos de seure. Quid igitur in te ho
stem? armis et fortior: in reddis? ar
mus potius erit tua in eum dextera
munienda. trāfferendusq; domus om
nis in animū ipsum ornatus: in eoq;
et opes locande: aurum: p. arca et do
mo: celū seruet. nostra omnia nobiscuz
deferamus. sumis certe ipsi? parietib;
bus potiores et pavimento maioris
faciēdi. Quid igitur nobis posthābi
tis studiū in hec omne cōcitamus: q;
rum sumus post vite huius excessum
expertes futuri? quinimmo persepe i
humanis agentes potiri haudquaq;
possum? curz liceat diuitijs adeo pue
hi vt non mō hac vita sed in futura
possumus opulentissimi videri. Id
circo quicūq; villas domos z auruz:
animo vel cure habuerit: vbiuis sui
pntiam fecerit. cum his fortunis se of
ferat necesse est. Dicit aliquis: Quo
pacto id fieri poterit? poterit quidem
et facilitate summa. nā si hec bona p
anopsi manus in celū trāstuleris: appa
rebūt sane in tuū fuisse animum tra
ducta: ita vt te vel morte puentum
nemo his opib? fraudet: qui vita fun
ctus abscedes: celo opulentus futur?
et diues. Eiusmōi Tabites illa thes
sauro potita est: siquidē non domus
aut parietes: non lapides vel colūne:
sed viduarz corpa amictu opta: fise la
chryme: mors fugata: ac demum vita
reddita. cōspiciā illā fecere z claram
Istiusmodi nobis parem? arcas: thes
struamus et domos: sic deus nobis
opē prestabit et ipsi nobis eodē coad
iutore vsi. in ope et quidē pclaro ab
soluēdo videbimur nō defuisse. Atq;

ex nihilo deus iopes ad eē traduxit:
tu vero traductos hosce et creatos:
nec fame fuisisti leuādo curādoq;: nec
reliquis confici crummis: dei templū
attollens vndiq; et sustētans: cuius
templi vel probitatem vel gloriā qd
vnq; poterit equare? Quod si nō duz
clare pdidicisti. quibus te deus p in
iuncta hac et suscepta: subleuande io
pie cura insigniuerit ornāmētis: rectū
ad animo reputās: ex eo quod inferre
mus intelliges. Eteniz si quispiā tibi
casurum celū subleuādi erigēdiq; tra
deret facultatem: nonne id tibi hono
ri duceres perinde ac conditionē tuā
et vires excedentem? Ecce nūc maio
ri quodā te honore dignatus ē deus.
siquidē qd celo ipso maioris facit: ti
bi subleuādi concessit. nihil enim
deo ex his que visūtur eque atq; hō
est gratius: cuius gratia celū mare ac
terras creant: eiusq; habitatione po
tius q; celi letatur. Quod et si ita esse
nos haud latet: nihil tamē cure vel
diligentie diuino hunc tēplo mācipat
mus: quin eo neglecto amplas ac ma
gnificas paramus domos. ideoq; re
bus omnibus destituti extrema inopi
a laborantib? sumus inferiores: qm
et domicilia e quibus post vite hui?
excessum nihil sumus splēdoris relas
turi: ornatioz struim? allis reiectis q;
trāfferre nobiscū vna licuisset. Cō
surgent nanq; resoluta iam egentium
corpa: quibus deus cuius hec insu si
unt in mediū productis: qui ea cura s
uerit: et laudabit: et cū oiz admiratio
ne extollet. ppter ea q; iopia affectos:
vel paulo post siue media siue nudis
tate: siue algore collapsuros erexerit.
Terum adhuc vel his nobis propo
sitis laudibus: tardiores certe ad op
tinam hanc egenorum curam adun
dam sumus z torpidi: Christ? pter ea
quo diuertat nil habet: quin hospes

famelicus: circūfertur et nudus: ipse vero suburbana vel laxiora: balneas et ambulacra: frustra; multa struis cubilia: illi vero neq; angustuz aliq; impuris tegumētū: qui cornus vultu trib' celsissima struis tectorū fastigia. Quid hac fieri peius secordia pōt et furij? sunt eni hec p extrema quadā habēda infania: q nec verbis quidem poterit satis explicari. licebit tñ si libet eiusmōi a nobis egritudinez et si p grauez propullare. neq; id tñ potis factū ē: sed etiā facile: neq; facile modo h̄ eo facilius pestilēti hoc ⁊ animi et corpis morbo liberabimur: q ⁊ medicus aderit oim excellētissimus. Ita itaq; erit p nos et alliciendus et hortādus: se nobis iungat. Cōferēda int sup i mediū nostra oia: et ipsi nos: volūtas sez et animi pōpitudine. null' h̄ rebus alijs opus habet: mō hec tulerit: de se oia prestabit. Cōferam' itaq; que nostri sunt iuris: vt meliori dum vimumus valitudine vsi: bona illa futura consequamur.

Et misericordes simus sicuti pater celestis qui filiū suū tradidit

Sermo. v.

Quo tandem ipsi digni supplicio iudicabimur siq; deus? an lus ob? hūsti quo tenebatur desiderii: neq; celestia ipsa magnificabat: nos vero que vel ceno ⁊ luro volūtatur Chusto pferimus: cuius amore et gehennam ille adire: si fieri id necesse foret: percipit: et celest. regni iacturaz pati: nos vero a Pauli magnanimitate lōgo interuallo distātes: cū neq; pntia aspernemur: ne digni quidē erim'? qui eius calceos at tractemus: siquidē ille pro ei' summa in Chustū pietate et obseruātis: nec celi regiam pro regno ducit. nos hō eū cuius opa et admirari videmur ⁊ magnificē. quod eq; dē optarē: contē

ptui habemus. postq; nobis celeste illud imperiū pterētes: vmbra quondie et insomnia cōlectamur. taz et si deus pro suo in nos amore ⁊ pietate: se nec secius gerat: q; solet indulgentissimus pater in liberos cōtumaces qui cū eos videat sui assidue consuetudinis tedio affectos: alia quadā arte ad se pellicit. At nos cum nullo Xpi decenti amore teneamur ⁊ si plerisq; vt in officio detieat rebus obiectis: residere apud se haudqua; toleramus: quin ad ineptias pot' pueriles tranhilimus et ludos: que omnia Paul' nec mediocriter abhorrebat: quin vt ingenuus et liber filius: genitoris amāntissimus querit se illi assiduis dederit: cuz eoq; et solo versari. nec si magnā habet in ceteris rōnem sed longe minorē q; filij deceat: nō ei pari se quo ⁊ patrē honore dignatur. siquidē cū patrem attendit: sua nihil putat mauultq; cuz patre i plagis et cruciatu versari: q; se iūctus i delicijs esse. Idcirco non possum nō vehemēter Paulum admirari: qui solus ob xpi gratiā tulerit omnia: nulla regni spe vel honoris h̄ amore duntaxat: ⁊ charitate ingēti. cū pleriq; hoim ei' dē gratia: ne pecunias quidē contempserint. neq; eni nos vel Xpis ipse vel eius opa: a terrenis his reb' retraxerint: quin vt vipera. et sues vel reliqua id gen' aiāntia solēt: ceno ob uolumur. Quid eni ipsi his feris bestijs videmur p̄stare: quib' cū tā multa pateant exemploy plēa et imitatio ne digna haudqua; intermittim' inferiora hec despiciere et admirari. cū ne ad breue quidem spectare superiora toleramus: p̄st̄im cū nostri i grā filium de' demiserit celis: cui nec panes ipse impuris: qñ pro te fuerit oblat' et morte affect'. pater nec pprio filio te. ppter indulst: hūc ipē inedia mace